בע"ה כ"ח בשבט תשע"ז
24/02/2017
גליון מס' 2987

עלים
עלון קביוץ סעד

פרשת משפטים – שקלים

"כי תפגע שור אויבך **או חמורו תועה השב תשיבנו לו. כי תראה חמור** שנאך **רבץ תחת משאו.. עזב תעזב** עמו" **(שמות כ"ג-ד',ה')**.

שורו של אויבך וחמורו של שנאך, אמנם מזכים אותך במצוות "השבת אבדה" ו "צער בעלי חיים", אך בעיקר מזמנים לך הזדמנות נדירה לשקם אתו את היחסים.

"השב תשיבנו לו", **"עזב תעזב** עמו" – **וכבר אתם נפגשים ופועלים ביחד...**

(עיון בפרשת השבוע)

שבת מברכין - מוציאים שני ספרי תורה. בספר א' קוראים שבעה קרואים בפרשת השבוע. בספר ב' למפטיר- קוראים בפרשת כי תשא, מתחילתה עד 'נפשותיכם'. ההפטרה מלכים ב' י"ב: "בן שבע שנים"... **ראש חודש אדר -** ביום הראשון וביום השני הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה. המולד - יום ראשון, אין אומרים אב הרחמים ואין מזכירים נשמות.
"שבת שקלים" - הראשונה מארבע פרשיות שקוראים לפני הפסח, זמנה - שבת לפני ראש חודש אדר. (מתוך :לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שיעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

שבת פרשת משפטים		ימי החול	
הדלקת נרות	17:15	זמן תפילין /טלית	05:17←05:23
מנחה 14:00	17:25	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:00←09:05
מנחה 12:30, 13:30	17:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה וערבית	17:25
לימוד "מדור לדור"	17:35	שקיעה	17:40←17:36
צאת השבת	18:11	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת שלום

האונס והמפתה ושאלת המוסריות בחוקי התורה

מתוך קובץ החוקים הארוך בפרשת משפטים, ברשומה זו אני מבקש להתמקד בדין אחד, שבקריאה פשוטה עשוי להטריד מאוד את הקוראים העכשוויים. זהו דינו של אדם ששכב עם נערה בתולה ללא רשותו של אביה (שמות כ״ב, טו–טז):

וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה. אִם מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת.

כשאדם מפתה בתולה ושוכב אִתה, עליו לשלם מוהר לאב, כלומר את הסכום שהיה משלם לו היה נישא לה כרגיל, ולאחר מכן היא הופכת לאשתו. לפי פסוק טז, יש לאב אפשרות לסרב לתת את בתו. אפשרות זו נובעת מכך שהמפתה שכב עם הבת ללא הסכמת אביה, ולכן יש בידי האב זכות למנוע את הנישואין הללו, שהם מעין ׳עסקה׳ שנכפתה עליו ללא רצונו. גם במקרה כזה, על המפתה לשלם לאב ״כמוהר הבתולות״, כלומר מעין קנס שווה ערך למוהר שהיה משלם לו היה נושא אותה, מאחר שהיא כבר איננה בתולה ולכן ערך המוהר שלה כעת נמוך יותר.

מקרה מקביל נמצא בפרשת כי תצא בספר דברים (כ״ב, כח–כט):

כִּי יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָ בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ. וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ לֹא יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל יָמָיו.

המקרה בפסוקים אלו דומה מאוד למקרה שבפרשת משפטים, בפרטיו ואף בלשונו. אולם מאחר שהדין בדברים שונה מהדין בשמות (כפי שנראה להלן), וגם לאור הבדלים לשוניים ולאור ההקשר בפרשה בדברים – ביארו חכמים כי כאן מדובר במקרה אחר. לדבריהם, בניגוד לדין בשמות שעניינו ״מפתה״ שמעשיו נעשו בהסכמת האישה אך ללא הסכמת אביה, בדברים הדין עוסק במקרה של ״אונס״, כלומר לא רק שאין הסכמה של האב למעשה, גם אין הסכמה של הנערה.

עם זאת, לא ברור שמשמעות הלשון ״ותפשה ושכב עמה״ מדברת באונס דווקא. שני הדינים אינם מתייחסים לשאלת ההסכמה של האישה כלל, ונראה שהפסוקים אינם מייחסים חשיבות להסכמת האישה – ואם כן קשה לבסס את ההבדלים על נקודה זו. משום כך, ובשל הקִרבה הלשונית הגדולה בין הדינים, אבקש להציע כי מדובר במקרה דומה לזה שתואר בשמות, של אדם ששוכב עם בתולה ללא הסכמת אביה. גם עיקר הדין זהה – הוא נדרש לשאת אותה ולשלם לאביה כסף. ההבדל העיקרי הוא שבחוק בספר שמות יש רשות ביד האב לסרב ולא לתת את בתו – רשות שאינה נזכרת בספר דברים; ולעומת זאת, בספר דברים נוספת ההגבלה על הבעל שלא יוכל לגרש את האישה כל ימיו.

בעיניים מודרניות, מגבלות אלו נראות כפגיעה חמורה יותר באישה, שהרי נכפה עליה להינשא לאותו בחור מבלי לשאול את הסכמתה. אולם על מנת להבין את החוק כראוי, עלינו להשהות את השיפוט הערכי המודרני, ולקרוא את החוק לאור המציאות החברתית בתקופת המקרא. בתקופה זו היה קשה מאוד לאישה להתנהל בעולם ללא גבר שיהיה ראש המשפחה (אב או בעל) שידאג לצרכיה. ההנחה העומדת ברקע של שני החוקים הללו היא שבחברה פטריארכלית אישה שאיננה בתולה תתקשה להינשא מאוחר יותר, ולכן הבחור ששכב עם הבתולה מחויב לשאת אותה לאישה.

בספר שמות יש בידי האב אפשרות לסרב להשיא את בתו, ואז הוא מקבל תמורתה תשלום שווה ערך למוהר הבתולות; ואם כן, הפסדו של האב נמצא כאן במוקד. לעומת זאת, **בספר דברים דומה שהתרחשה תמורה בחוק**. האב אינו יכול לסרב להשיא את בתו – ומובן שהבעל אינו יכול לסרב לשאתה, וגם נוסף לו איסור לגרשה. איסור הגירושין משמש מנגנון הגנה על האישה – כך יהיה גבר שיכלכל אותה וידאג לכל צרכיה מעתה והלאה. ההשלכה

של הטלת המגבלות על האב ועל הבעל, ושלילת אפשרות הבחירה שלהם, מעבירה את המוקד לדאגה לעתידה של האישה. במילים אחרות, דווקא דינים שכיום נראים בעינינו בלתי מוסריים, בהקשר ההיסטורי המקורי שבו ניתנו הם מתבררים דווקא כנובעים מתוך דאגה לאישה, כמובן בגבולות האפשר באותה העת.

מובן שהדברים השתנו לאורך הדורות. מעשה שהיה מוסרי מאוד ומטרתו הייתה דאגה לאישה בחברה המקראית, עשוי להיות מאוד בעייתי בחברה מאוחרת יותר. מובן גם שבחינה אמיתית ויסודית של הדברים חייבת להיעשות לאור ההתפתחות של אותם הדינים אצל חכמי ישראל לאורך הדורות שאחרי המקרא, ובחינה זו חורגת ממסגרת הדברים כאן. אזכיר רק שעצם החלוקה של חז"ל בין דין האונס ודין המפתה צועדת צעד חשוב נוסף, ומכניסה את שאלת ההסכמה של האישה לתוך המערכת – שאלה שכאמור נעדרת מהחוק המקראי.

אמנם התורה איננה מציגה כאן (ובמקומות נוספים) את פסגת המוסר, אך נראה לי שבעצם התמורה בחוק בין שמות לדברים מסמנת התורה מעין חץ שמצביע על כיוון של התפתחות מוסרית. כוונת התורה לדאוג לאישה בתוך תנאי המציאות הנתונים חשובה כאן לא פחות מהדינים המקומיים, שהרי בהם מתרחשים שינויים עם הזמן. ההבנה שהתורה איננה מציגה את שיא המוסר, אלא מתווה דרך של התפתחות מוסרית, קוראת לנו להמשיך ולפרש את התורה לאור אותו החץ, שהוא הוא נצחיותה של תורתנו.

אביעד עברון

חודש אדר

"אלה אזכרה"...

ג' באדר - יום פטירתה של חברתנו רבקה לוי ז"ל	(תשס"ה)
ד' באדר- יום פטירתו של חברנו מיכאל המל ז"ל	(תשע"ה)
ה' באדר - יום פטירתו של חברנו ברוך ניר ז"ל	(תשס"ח)
ה' באדר - יום פטירתו של חברנו יעקב דרורי ז"ל	(תשמ"ב)
ט' באדר - יום פטירתו של חברנו יהודה ברט ז"ל	(תשס"ד)
י"ב באדר – יום פטירתה של חברתנו מרים זהבי ז"ל	(תשע"ה)
י"ד באדר - יום פטירתה של בתנו קרן לוי ז"ל	(תשס"ח)
י"ז באדר - יום פטירתה של חברתנו גתית כהן ז"ל	(תש"ע)
כ' באדר - יום פטירתו של בננו שמוליק קסלר ז"ל	(תשמ"ג)
כ"א באדר - יום פטירתו של בננו אסף-יחיאל רבלין ז"ל	(תש"ע)
כ"ד באדר - יום פטירתו של אברהם יום טוב ז"ל - אביו של דני יום טוב	(תשע"ב)
כ"ו באדר – **יום השנה** לפטירתה של חברתנו מרים בן צבי ז"ל	(תשע"ו)
כ"ז באדר - יום פטירתה של רחל אלפרשטיין ז"ל- אמא של ריבה זהר	(תשמ"ט)
כ"ז באדר- **יום השנה** לפטירתו של חברנו דוד ג'קסון ז"ל	(תשע"ו)

השבוע שחל –

בשבת – התבהרו השמיים ויבשה הארץ. רבים מחברי הקהילה ואורחיהם שמו פעמיהם לעבר חורשת הכלניות שמעבר לכביש, ותוך דילוג אחד או שניים מצאו עצמם בין קבוצות הכלניות האדמדמות לבין מרבדי החיטה והגזר הצבועים בירוק עז. האוויר השטוף והנקי זימן למטיילים באזור המאגר, תצפית מושלמת שנעה מרצועת הים הדקיקה שנגלתה לעין על רקע שכונותיה הדרומית של העיר עזה, ועד למנופים הבונים את בנייניה החדשים של נתיבות. טורי המכוניות לכיוון החורשה הלכו והתארכו, ואנו שמחנו בחלקנו על כך שהזדמן לנו טבע יפה וקרוב כל כך, במרחק של טיולון שבתי. המטיילים הרבים שבאו מרחוק וגדשו את החורשה, נהנו מהנוף, פרשו מחצלות, התקינו סעודות, וגם השתעשעו עם ילדיהם במשחקי "משוך בגזר...".
נוסיף ונציין עבור אלו שטרם הבחינו, שבחורשת סעד קיים מצפור וחניון ע"ש יונתן ורמולן ז"ל – לוחם מג"ב שנהרג בסוף שנת 2000 ליד גדר המערכת סביב רצועת עזה. יונתן נולד למשפחה הולנדית - נוצרית אוהבת ישראל, והוא התעקש להתערות בחברה הישראלית ולהתנדב לשרות בצה"ל. במצפור המשקיף על המקום בו הוא נהרג, מתנוססת תמונתו של יונתן הקטן בן ה - 4 כשהוא נוטע עץ באדמת ישראל ותמונה זו שימשה ככרזה לקק"ל. יהי זכרו ברוך!

בשיעורו של יצחק שלומי על פרשת השבוע התמקדנו בדיבר החמישי שבעשרת הדיברות: "כבד את אביך ואת אימך" – מצוות עשה דאורייתא הסמוכה לכיבוד הא-לוהים ולא בכדי - בשני המקרים עלינו להוקיר ולכבד את מי ששותף ביצירתנו. המצווה מחייבת את הבת או הבן, לשמור על כבודם של ההורים ולסעוד אותם בשעת הצורך, גם אם עליהם להכניס את היד לכיס הפרטי, או חלילה לאבד שעות עבודה יקרות... עסקנו בסיפורי חז"ל המדברים על מקרים בהם איבדה האם את שפיות דעתה וביזתה את בנה ברבים ועדיין הקפיד הבן החכם בכל מחיר, על כבודה של אמו. דוגמאות אלו מהוות תוכחה רצינית למי ששומר טינה להוריו על חסכים בילדותו ומצדיק בכך את התנערותו מהם לעת זקנה. ולגמרי במקרה... פורסמו השבוע באמצעי בתקשורת מקרים מזעזעים של התעללות בקשישים בבית האבות שבחיפה - "נאות כיפת הזהב". באורח פלא, עלה נושא הטיפול בקשישים לראש סדר היום ואפילו שר הבריאות, שתחת פיקוחו מתנהל בית האבות המפואר בעל השם המפוצץ, הורה על נקיטת צעדי פיקוח ואכיפה חדשניים ומקוריים במקרים הסמויים מן העין – מצלמות! ובכן חברים, אשרינו שבקיבוץ סעד יכולים בנות ובנים מבית ומחוץ לבוא ולסייע להוריהם בכל עת ובכל דרך שיחפצו ובכך לזכות במצווה שמחברת בין מצוות שבין האדם לחברו וגם משמשת כפוליסת ביטוח חיים אידיאלית: "למען יאריכון ימיך..".

ואלו תוצאות מדידת מי הגשמים שהגיעו לאחר שוך הסערה:
במנחת – נמדדה במהלך השבוע האחרון תוספת של 60.8 מ"מ, סה"כ 305.8 מ"מ - ירדו מתחילת השנה.
בשרשרת – התווספו 35.8 מ"מ בשבוע האחרון, סה"כ נמדדו עד כה - 214.3 מ"מ.

ביום רביעי – התקיים בחדר האוכל ערב מחווה "מיוחד", אותו הפיקו צוות 70 בשיתוף צוות אהדה לטובת בעלי צרכים מיוחדים ובני משפחותיהם. בערב זה הוקרן הסרט התיעודי "אח שלי גיבור" אשר ליווה טיול תרמילאים להודו, בו השתתפו צעירים ישראלים בעלי תסמונת דאון ביחד עם אחיהם. לקהל המשתתפים הגדול שהגיע לערב, נוצרה הזדמנות נדירה להביע הערכה לצוות אהדה וגם לחלוק במעט מחוויית המשפחות. למסע זה יצאו גם בנינו יהודה ודן לב שסיפר לציבור על המסע מנקודת מבטו וסיכם במשפט אחד לטובת קוראי העלון: "הרגשתי שהלב שלי ממש מחובר למסע".

יורם קימלמן

אסיפת- חברים (1 – 2017)

תתקיים אי"ה במוצש"ק פרשת משפטים, כ"ט בשבט (25.02.17)
בשעה 20:30 - במועדון לחבר.

על סדר היום: אישור תקציב הקיבוץ (קהילה) לשנת 2017.

הערה:

הנהלת הקהילה קיימה דיון ארוך נוסף בהסתייגויות שעלו מצד כמה חברים ותציג באסיפה את התקציב על בסיס חוברת התקציב שחולקה לחברים לפני שלושה שבועות, בדגש על מספר שינויים שהוכנסו.

מחכים לכולכם!

גבולון כלפה – יו"ר קיבוץ

דברים שאמר נחום בפתיחת ערב ההוקרה למשפחות "אהדה"

בשלושת החודשים האחרונים עיקר עיסוקי הוא תקציבים. עיסוק זה, חשוב ככל שיהיה, עלול למשוך אותך למטה והערב הזה, כך אני מרגיש, מושך אותי מעלה מעלה, אל המקום המיוחד של קהילתנו, אל הערבות ההדדית האמיתית ואל מצוות "ואהבת לרעך כמוך".

לפני שבוע שמעתי את דורון אלמוג, המקים של הכפר השיקומי "עלה נגב" והרוח החיה בהפעלתו, שסיפר על מנהיגים רמי מעלה, שלפני עשרות שנים התביישו בילדיהם בעלי צרכים מיוחדים ושלחו אותם אל מעבר לים. אילו לא הייתי שומע זאת מכלי ראשון, לא הייתי מאמין.
אשרינו שלאורך השנים השכלנו להבין שמקומם של ילדי "אהדה" כאן, בבית, בתוך הקהילה עד כמה שניתן, מתוך כבוד וקבלה.

את העול והאתגר שעומד בפני משפחות "אהדה" יום יום, שעה שעה, כנראה לא נוכל להבין באמת אם לא נתנסה בכך. בשם כל הקהילה, אני מנצל את ההזדמנות המיוחדת הזו להצדיע לכם על עמידתכם לאורך כל השנים באתגר הבלתי נתפס, של גידול וליווי ילד או ילדה בעלי צרכים מיוחדים.

הנהגות סעד לאורך השנים השכילו להיות מובילות באימוץ הסכמי "אהדה" ומי שמבצע את העבודה הזו לאורך השנה הוא צוות קטן ודיסקרטי הפועל בשקט, בשקט ומלווה את המשפחות .

אני מבקש להודות בערב חגיגי זה בשם כולנו לנשות הצוות: **חנוש -** העומדת בראשו ואשר יזמה את ערב ההוקרה הזה, **יונת לוי -** שחוותה על בשרה ומגויסת לנושא **ולשרונה העו"סית שלנו** - ששותפה לצוות ובכלל.

מי ייתן ונזכה לשמור על ערכינו הקהילתיים והחברתיים אל מול אתגרי הזמן והמקום.

מהנעשה בחטיבה בסעד במהלך חודש שבט

הנושא החודשי בחינוך החברתי של סעד הוא **"מתחברים לשורשים"**.
הכוונה היא להעמיק את ההכרות בין ציבור הילדים והנוער לבין ציבור המבוגרים בקיבוץ.

- במסגרת פעילות החטיבה שיחקנו משחק סקר שבמרכזו השאלה- **מדוע חשוב להגיד שלום בשבילים?**

במשחק ניתן היה לצבור נקודות לפי הוראות שקיבלו מראש.
כל תשובה ממבוגר, תמונה משותפת ושאר פרטים אודותיו זיכו את הקבוצה בנקודות.
החבר'ה חזרו נלהבים עם תשובות מגוונות ומעמיקות שנתנו להם חברים ונראה שהבינו מעט יותר את החשיבות שיש באמירת שלום בשבילים. תודה לכל מי ששיתף פעולה ושיתף אותנו בסיפורים מעניינים!!

- **גולת הכותרת של החודש היתה מסיבת טו' בשבט משותפת לותיקים ולחטיבה.**

פתחנו בשתילה משותפת של שתילים באדניות ועציצים ולאחר מכן התאספנו כולנו בבית שקמה. שיחקנו משחק הכרות בו ילדים היו צריכים להציג מבוגרים וכן להפך- היה מאתגר ומצחיק. לאחר מכן אפרת שלומי העשירה אותנו בדבר תורה מרגש. ליפא חידד את מוחנו בחידון ליפא מיוחד שכלל בתוכו שמות של נערי חטיבה, פירות ועוד מגדנות... שיחקנו בשתי קבוצות חידון מוזיקלי שהכינו בנות כיתה ז'- אלה עקיבא, הדר אהרון ושקד לנדאו ושרנו בצוותא שירי ארץ ישראל. קינחנו בסלט פירות טעים שהכינו לנו בבית שקמה. את המסיבה הנחו בחינניות רבה נעם ג'קסון מכתה ח' ורוני אש מכתה ט'!
תודה גדולה לצפרי, חנוש ואריאלה ולכל צוות בית שקמה על שיתוף הפעולה הפורה ולכל המשתתפים!

- מפגש נוסף ומיוחד שהיה לנו התקיים במשחק **"זה הסוד שלי"**.

למועדון החטיבה הגיעו- בני אחיטוב, רותי נוריק, לאה גוטמן, חנל'ה אלברט, אלי סימון ויורם קימלמן.
נערי החטיבה חולקו ל2 קבוצות, כל קבוצה קיבלה הגדרות והיתה צריכה להתאים כל הגדרה לאדם המתאים ללא קבלת עזרה או רמז מהמשתתפים.
המשחק היה מצחיק ומהנה והחבר'ה זכו להכיר עוד כמה מחברי הקיבוץ... לפניכם רשימת ה"סודות" ורשימת האנשים- מוזמנים לנסות לנחש בעצמכם ולמתוח קו בין ההגדרה לאדם המתאים! (לצורך הטשטוש כל ההגדרות מובאות בלשון זכר)

- ניהל/ה שנתיים חנות גלידה אקסלוסיבית.
- דאג/ה לכך שיוסיפו קו אוטובוס נוסף לאזורנו.
- הנכד שלי נשוי לנכדה של אחי/אחותי.
- אחד מהמשתתפים הוא אחי/ אחת מהמשתתפות היא אחותי.
- עסק/ה בטיפול שיניים.
- בעבר גר/ה על ספינה ועבד/ה כחוקר/ת פרטי/ת.

- חנהל'ה אלברט
- בני אחיטוב
- רותי נוריק
- אלי סימון
- יורם קימלמן
- לאה גוטמן

בשבוע האחרון נהנינו מאוד ממפגשים נוספים- הבנות בסדנת **יוגה צחוק עם מרים תמיר,** והבנים- בסדנת **פינג-פונג עם יורם פולק.**
בהמשך אנו מקוים לפגוש את **שרה רבלין ורותי שלוין בסדנת צורות בבצק חלות.**

אתם מוזמנים להתרשם וליהנות מהתמונות באתר קהילה-נט באלבום "שבט בחטיבה". **תודה גדולה לכל החברים שהקדישו לנו מזמנם!**

בתקווה שהפעילות בחודש זה אכן תעמיק את ההכרות בינינו ושנרבה אהבה וחיוכים בקהילתנו!

חטיבה תשע"ג

רוחינוק שבט

חודש שבט שזה עתה מסתיים היה חודש עשיר ומיוחד.

בתחילת החודש יצאנו בהרכב כמעט מלא לכנס החינוך של הקבה"ד בנושא "ערבות הדדית" שהתקיים במלון לביא. יומיים אלו היו מעוררי השראה ומחשבה, והזדמנות להתאוורר, לשמוע ולהכיר מה עושים בקבוצים אחרים ובעיקר-להתגבש!

לכבוד שנת ה70 בחרנו לעסוק בחודש שבט, לא בפירות, ולא בענפים, או עצים - אלא - בשורשים. והשורשים שלנו- הלא הם הוותיקים. וכך, לצד יצירות מהטבע וטיולי פריחה, קיימנו בכל שכבות הגיל מפגשים ייחודיים עם מבוגרים מהקבוץ, כאשר הפעם הילדים לא באים להתנדב ולתת- אלא דווקא- לקבל! כשהמטרה היא להעמיק את ההכרות בין הילדים לבין ציבור הוותיקים.

וזו ההזדמנות להודות לכל מי שנענה להעביר פעילויות לילדי א-ו:

לכרמונה- על שהגיע מחופש לסבא יוסקה מקלטת הילדים "חלב ודבש" וסיפר לילדים עובדות מעניינות על החלב.

לרותי יערי- על 2 סדנאות יצירתיות בהן לימדה את הילדים דרכים מקוריות לקפל מפיות.

למרים תמיר- על סדנאות יוגה צחוק משחררות ומשעשעות.

למיקי פרוכטר - על סדנת ספורט לבני המפ"ל שתתקיים בקרוב.

בנוסף, בא'-ו' קיימו משחק מטמון עם משימות על מקומות ישנים בקבוץ, ומשחק "הכר את הפנים" בעזרת לוחות הפנים שתלויים בקומה התחתונה של חדר האוכל. כל קבוצות הילדים השתתפו בסדנאות הכנת פרחי קרמיקה במסגרת פעילויות שנת ה70. כעת פנינו אל חודש אדר והחזרות לריקודים בהצגת פורים בכל שכבות הגיל כבר מתקיימות במלוא המרץ בעזרת הצוותים החינוכיים.

חניכי בני-עקיבא השתתפו בטיול ט"ו בשבט של בני עקיבא ביער יתיר וחזרו מלאי חוויות. אל הטיול יצאו 70 חניכים (!) ורכז המחוז התקשר במיוחד להביע את הערכתו על ההרשמה המכובדת לסניף שפועל ללא קומונרית. זו ההזדמנות להודות שוב ללירון ולצוות המדריכים על ההשקעה!

על חודש שורשים בחטיבה, ותהליכים בתיכון מדווחת מוריה לנדאו בנפרד...

אפרת שלומי

מחסן התחפושות – פורים תשע"ז

לקראת פורים הבא עלינו לטובה ולשמחה, ייפתח מחסן התחפושות, השוכן במקלט שליד בית חנן קסלר.

ראשית, הערה כללית וחשובה –

מחסן התחפושות שמור ומסודר, ומושקעים זמן ומאמצים על מנת לטפח אותו, לכן **הכניסה אל המחסן נעשית רק בנוכחותי**. לא ניתן להיענות לכל בקשה אישית ולא אפשרי לאשר כניסה ללא ליווי.

- ילדים עד כיתה ו' יגיעו עם הוריהם. ילדים שיגיעו ללא ליווי – לא יורשו להיכנס.
- תחפושות שנלקחו יוחזרו **שלמות ונקיות עד שבועיים אחרי הפורים** .מועדי ההחזרה יפורסמו לאחר פורים.
- איחורים בהחזרת תחפושות, תחפושות שיוחזרו פגומות או מלוכלכות – יחויבו בתקציב האישי.
  - 30 ₪ לכל שבוע איחור.
  - 20 ₪ לתחפושת קרועה/פגומה.
  - 15 ₪ לתחפושת מלוכלכת.

  אנא השיבו את הפריטים בזמן וכראוי – ונמנע מקנסות מיותרים.

מועדי פתיחת מחסן התחפושות – פורים תשע"ז:

- מוצ"ש פר' משפטים, כ"ט שבט, 30 :21-30 :20.
- יום שלישי, ב' אדר, 15 :17-15 :16.
- מוצ"ש פר' תרומה, ו' אדר, 30 :21-30 :20.
- יום שני, ח' אדר, 15 :17-15 :16.

בברכת פורים שמח!

ועדת תרבות ושחר סמיט

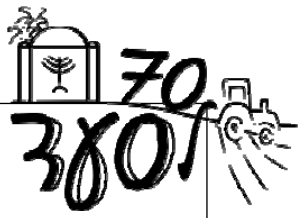

בנים מספרים

נארח את ימימה עברון ונשמע ממנה על:

"לידה ללא כאבים - הכנה ללידה בשיטת קיי, למצוא בתוכך את היכולות להתמודד עם אתגרי הלידה.

להחליף דפוסי חשיבה מגבילים בלידה בדפוסי חשיבה מועילים ללידה. ללדת ללא פחד וללא כאב."

יום ראשון ל' בשבט 26.2.17 בשעה 20:45 במועדון לחבר

הציבור מוזמן – בוות 70

על עליזה ועזרא שטינמץ ז"ל

בסדרה: "יד לראשונים"

מטבע הדברים, אין לי זכרונות על מפגשים רבים עם עליזה, אך בכל זאת יש לי מה לספר. זוכר אני, שעליזה עבדה במטבח – ואחרי עשרות שנים ליד התנורים והסירים, למן עלות השחר – שובצה לתפקיד שהתאים לה ככפפה ליד: חדר אוכל לילדים. מוסד זה היה מיועד לילדי בית הספר והתקיים שנים (איני יודע כמה...). מקומו היה במבנה המשמש כיום ל"בית כנסת נוער". הצריף הוקם בזמנו כתגבור לבית הספר, שהיו בו רק שני בניינים בני ארבע כיתות. כאשר נבנה בניין שלישי, שימש הצריף לצרכים אחרים. אגב, שם ביה"ס באותה תקופה לא היה דע"ת, כי עלומים טרם קמה ולכן שמו היה, כמדומני, "סעד-תקומה" – כשם המאפיה המשותפת, שאין כאן המקום להאריך לגביה. נחזור לעליזה, ונסביר מדוע כתבתי שהעיסוק החדש התאים לה. הילדים נהנו מהפינוקים שהכינה להם לארוחות הבוקר והצהריים – והיא נהנתה מהחיבור עם הילדים.

יש לדעת, שבאותם ימים, החברות – רובן ככולן – עבדו בענפי השרותים, כך נקראו הענפים אשר אינם יצרניים: טיפול בילדים, מטבח וחדר אוכל, מכבסה וכדומה. בקיצור, העיסוקים ה"מסורתיים" לנשים בחברות הבלתי מתקדמות. אני יודע שנכנסתי לשדה מוקשים מגדרי, אך אין בכוונתי להצדיק או לשפוט – אלא לתאר מציאות. החברות, שבחלקן שאפו לעבוד מחוץ ל"מסגרת" המסורתית, נאלצו להתמודד עם קושי בלתי פתיר: מצד אחד היתה החלטת אסיפה (ברוב גדול שכלל כמובן את רוב החברות) נגד העסקת עבודה שכירה בשרותים. מן הצד השני, היתה, תודה לאל. ילודה ברוכה. למשל, הקבוצה שנקראת "הילדים של יונה" – כיום מתקרבים לגיל כשישים, ממש קשישים, מנתה כעשרים. (אמנם זו היתה הקבוצה הגדולה ביותר). על רקע זה היו לפעמים קונפליקטים (אז טרם חודשה המילה עימותים...) – אבל לא ננקטו סנקציות (כי טרם הומצאה המילה עיצומים...) התשובה אשר קיבלו חברות שהתעקשו לצאת ממסגרת השרותים היתה: ומי יטפל בילדים שלך? אם נחזור לעליזה, מה שאני זוכר, שהיא היתה מרוצה והילדים ליקקו את אצבעותיהם בסיום הארוחות..

לפי מה שבדקתי, עליזה ועזרא היו הזוג הראשון של "נישואי תערובת" (סליחה על הביטוי, אך לא מצאתי טוב ממנו) בין אשכנזים למזרחיים – לפחות בין אלו שנשארו שנים בקיבוץ. לאחר מכן תופעה זו נעשתה רווחת, גם במדינה. לאחרונה התפרסמו נתונים סטטיסטיים, ועל פיהם % 30 מהנישאים בשנים האחרונות הם "מעורבים". מעניין, איך נרשמו חלק מנכדיי בתוך נתונים אלה – שהם כבר בני "תערובת" בעצמם... בעצם, די מפתיע הכינוי "מזרחי" ליהודי **מערב** אפריקה (מגרב=מערב), בעוד נציגי התרבות המערבית הם ברובם יוצאי **מזרח** אירופה... אולי תופתעו לדעת, שהמפלגה אשר כמעט לא הכילה מזרחיים באמצע המאה הקודמת, נקראה "המזרחי"... (ההסבר: ראשי וחלקי תיבות של "המרכז הרוחני").

לפני שנים מספר עברנו לגור בשכנות לעליזה. לא הזדמן לנו לשוחח הרבה, אבל בכל הזדמנות שנפגשנו, טרחה עליזה לחזור ולהדגיש מה שאמרה לנו ביום הראשון שהעתקנו את הדירה: אם חסר לכם משהו – אל תתביישו, תיכנסו. תיכנסו...

ההיכרות הקרובה עם עזרא החלה עוד בשנות החמישים המוקדמות. זה קשור לנושא של העיתונים בסעד. בשנים הראשונות ממש, כאשר חדר האוכל היה בצריף שוודי, במקום שבין בית שקמה לקרווילה שמול בית תינוקות, היו מגיעים בכל בוקר שני גליונות של "הצופה". מדוע שניים? כי אמנם כל עיתון היו בו שני דפים, אבל היות והוא הושם על לוח המודעות, היה צורך בשני עותקים. לאחר שנבנה צריף חדר האוכל, במקום שהיום מגרש

המשחקים, התחלנו לקבל גם עיתונים נוספים: דבר, הארץ – ואולי עוד. לא היה אז חדר תרבות או מועדון, ובאופן "טבעי" הם הוכנסו אל – הסנדלריה, שהפכה להיות בית ועד לעובדי השדה, באותן דקות שחיכינו עד שיגיע הטרקטור המסיע אותנו, או בהפסקת הצהריים – למי שסיים את ארוחתו בהקדם ומיהר לסנדלריה להחליף דעות על "המצב". עזרא היה יושב ראש הפורום, אם היו חילוקי דעות. הוא לא קרא את העיתונים, כי לא הפסיק מעבודתו, אבל בשמעו את קולות המדברים, סיכם לעצמו (ולאחרים, אם נדרש) את העמדה הנכונה.

לא סיפרתי היכן היתה הסנדלרייה. בערך במקום שהיום שוכנת הכיכר ובה אנדרטת המחרשה. עניין המחרשה עורר בי תסמיך (זוכרים? תחדיש האקדמיה למונח אסוסיאציה ותסלח לי הגב' אקדמיה, אבל אצלי התסמיך מזכיר תסביך...). מחרשה זו, שאנו רואים ואיננו משתמשים בה, פעלה בפעם האחרונה בשנת 1969, לקראת נטיעת פרדס האשכוליות שקראתם עליו לפני שבועיים. הקרקע היתה מהודקת, אחרי שנים רבות של גידול ירקות והוצאתם בחורף, כשהאדמה רטובה. הצריף שהסנדלרייה היתה בו כלל ארבעה חדרים: החדר הראשון היה למרכז הקניות, שהיה נוסע יום יום לתל אביב – דרך רחובות, ששם היה פורק את כדי החלב במחלבת תנובה – וחוזר עמוס בכל טוב הארץ, על פי הזמנות הענפים והחברים/ות. החדר השני היה מחוז חפצנו – מועדון הסנדל. בחדר השלישי והרביעי היה "מפעל פולק" אשר יצר מפיות מיוחדות במינן – מקושטות במין תרכובת כימית (סודית) עשירת צבעים ויפהפייה, בדוגמאות מגוונות ובגדלים שונים. מה פשר שמו? אמם של אדו פולק ויוכבד ברזילי היתה היזמית, המנהלת, העובדת ונדמה לי גם המשווקת... ומדוע נזקקו לשני חדרים? על פי השערתי (ואם היא לא נכונה, מוזמנים בני המשפחה לכתוב בשבוע הבא הסבר אחר) – כי בחדר הסגור והנעול, הורכבה התמיסה הכימית הסודית...

אחרי שנים רבות של עבודה כסנדלר, ביקש עזרא לעבור לענף יצרני, אולי גם מפני שהזמנים המודרניים שינו את תרבות הצריכה – וגם רבים מן הקיבוצניקים. העדיפו את החדש על פני המתוקן. הוא מצא את מקומו במפעל הפופלי, שם יכולת לראותו רכון על גבי המסוע וממלא שקיות בקצב של מכונה.

ברצוני לסיים בסיפור שתי עובדות ידועות עליו – ואחת שסבורני שאינה ידועה. עזרא השכים בכל בוקר להיות לא רק מעשרה ראשונים בבית הכנסת, אלא להיות ראשון – להדליק את האור ואת החימום בחורף (בשנים שהיה חימום). עזרא יזם ודחף לקיים "עונג שבת" בשבתות אחר הצהריים – בבית המדרש, וכשצר המקום – במדשאה. עובדה לא ידועה עליו: נוהג היה לעשות "סיבוב" במבני הציבור לפני לכתו לישון – על מנת לכבות את כל האורות שהקיבוצניקים הבזבזנים השאירו דולקים: בחדר האוכל, במטבח. (כן, המטבח ואפילו האקונומיה היו פתוחים...) במחסן הבגדים ועוד. איך אני יודע? פגשתי בו מספר פעמים בשעות מאוחרות, אם בשובי מישיבה כל שהיא, אם בשובי ממשחק פינג פונג בשעה מאוחרת עם פרקש – שתמיד ניצח אותי – ממש התנהגות לא חברית! לאחר שעזרא חלה, קיבלתי על עצמי להחליפו ב"מצוה" זו, במסגרת צעדת בריאות לילית שזמן מה התמדתי בה. במשך הזמן, במילא הכל ננעל, כך שלא היה אפשר לכבות אורות.

עזרא היה אדם צנוע, מיעט לדבר באספות, לא הזכיר אף פעם את קורותיו בשואה, אולי מפני שחשש (בצדק?) שאין מעוניינים להאזין...

יהי זכרם של עליזה ועזרא ברוך.

חנן גולן

אנשים טובים באמצע הדרך

לחברי סעד היקרים!

לפני כחודש וחצי ישראל חלה ונותח, הרגשנו אבודים והמומים כמי שהקרקע נשמטת מתחת רגליו, אבל לשמחתנו גילינו במצב קשה זה הרבה אנשים טובים. גילינו צוות תומך ואנושי בבי"ח, גילינו את משפחתנו ובעיקר את ילדינו וחתננו כבעלי יכולת נתינה ומסירות ללא גבול וגילינו מחדש את הקיבוץ המדהים שלנו, את צוותי המרפאה, הסיעוד והרווחה התומכים ברגישות ומכל הלב ואתכם החברים המציעים עזרה מכל סוג, אם זה בהתעניינות על השביל, בטלפון, בביקורים, בפינוקים של מיני מאכלים, פרחים, מסאג'ים, הסעות ועוד.... גרמתם לנו להרגיש עטופים באהבה.

אנחנו עדיין בתחילתה של דרך לא קלה, אבל בעז"ה ובזכות האנשים הרבים הטובים המקיפים אותנו מקווים לטוב. מודים לכם בהתרגשות ושנזכה לעזור זה לזה רק בשמחות.

מלי וישראל

כל הכבוד לעובדות המתפרה

לעובדות המתפרה הוותיקות והצעירות - יישר כוח על ההצלחה בייצור ושיווק ספרי הבד.

אני שמחה על כך שהרעיון שהגיתי עבורכם לספר הבד הראשון - "**ספרי הרך**", המושתת על עקרונות שיטת **מריה מונטסורי**, הניב הצלחה גדולה בזכות העבודה המקצועית והאיכותית של עובדות המתפרה.

בעבר, הצעתי את הרעיון והאמנתי שיהיה לו ביקוש רב. בזכות עובדות המתפרה הרעיון יצא לפעול והתוצאה מדהימה. אכן, לא טעיתי...

כמה נעים לקבל משוב חיובי ומחמאות, וכמה חשוב לפרסם על כך בעלון שהחברים ידעו על ההצלחה.

מאחלת לכן שתמשיכו בעשייה המבורכת.

רותי יערי

טיול פריחה!

החלטנו לנצל חלון הזדמנויות של מזג אוויר טוב ופריחה מקסימה ולהוציא טיול מהנה!

נצא ביום ראשון הקרוב, ל' שבט, 26.2 בשעה 14:00 מחניית קו לקו.

נתחיל בחניון רעים משם נצא, בהדרכת לירן יניב, לטיול דרך מתקני המים ונקנח בבאר מרווה.

17:30- חזרה משוערת, רצוי להצטייד במים, כובע ומצב רוח טוב!

עלות הטיול- 40 ₪ למשתתף. ההרשמה בלוח מודעות בחד"א. פרטים אצל שגית דניאלי.

מצפים לראותכם – 60+ בשלייקס

עדכונים מועצת דת

מקווה

ב"ה לאחר תקופה מאוד ארוכה, ובעזרתו של ראש המועצה עידאן תמיר, יתחיל בקרוב שיפוץ של המקווה. השיפוץ לא יפתור את כל הבעיות, אולם ישפר את המציאות בה נמצא המקווה. בהזדמנות זו אני רוצה להגיד תודה לנעמה סט, רננה יערי וגלית שילר על המעורבות במקווה ועל השאלון שהעבירו בקרב הנשים.

לימוד תורה לנוער

לאור הצלחת הלימוד של המתמי"ד עם הילדים הצעירים, נראה היה שראוי גם ליזום לימוד לחבר'ה מהתיכון. במוצ"ש האחרון נפגשנו לפגישת מחשבה בנושא, לאור המסקנות, בע"ה אנו מתכוונים להפעיל מסגרת של לימוד תורה לחפצים בכך מכיתות ט-יב. תודה רבה לאפרת ולמוריה על דחיפת הנושא החשוב הזה.

מחפשים חבר/ה מעל גיל 60 לוועדה

כדי לתת בוועדה קולות למגוון החברים בקיבוץ, נשמח אם יצטרף חבר/ה מעל גיל 60 לוועדה.

יגיב עקיבא בשם ועדת דת

משנכנס אדר – מסיבת מלווה מלכה

לקראת כניסתו של חודש אדר, כל הציבור מוזמן למלווה מלכה שייערך במועדון לחבר

במוצאי שבת משפטים, ל' בשבט, 25/02/2017

החל מ19:15 ועד השעה 20:00 לערך.

בתוכנית: שירה, תיפוף, סיפור לילדים והרבה שמחה ונגינה.

נא להביא כלי נגינה.

"עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברינה"

לעידו שלגי מגל טוב לרגל בר המצווה

לטלי ולמשה ולכל המשפחה

שתזכו להרבה אושר ונחת – קהילת סעד

לריבה גוהר ולכל המשפחה, מגל טוב לבר המצווה של הנכד

אמיר – בנם של יונה ומלבוא רוט

שתזכו לשמחה ולנחת!